

Forfatter: Laub, Hardenack Otto Conrad

Titel: BREV TIL: Martensen, Hans Lassen FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1860-12-26)

Citation: Laub, Hardenack Otto Conrad: "BREV TIL: Martensen, Hans Lassen FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1860-12-26)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)*, Karl Schønbergs Forlag, s. 49. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-002-shoot-L0022522300020013.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Laub til Martensen
Viborg, 26. December 1860

Kjære Biskop Martensen! Neppe havde jeg sendt mine sidste Linier til Dem bort, førend Posten bragte mig en Pakke fra Dem. Hvor De dog overvælder mig — eller os! forrige Vinter den herlige Prædikensamling, og inden Aaret er omme denne, jeg vil ikke sige i Almindelighed og for Alle, men for Mange, og deriblandt for mig, endnu mere tiltrækkende Samling af „Prædikener for Præster“, hvori De har faaet Leilighed til at sige saa Meget, som jeg havde ønsket sagt, og netop af Dem, og hvorved De saa levende har mindet mig om den Glæde, jeg havde for 20 Aar siden ved at faae Mynsters første Samling af Ordinationstaler, dengang noget ganske Enestaaende hos os.

Jeg har søgt at gjøre mig Rede for, hvori Forskjellen paa hans og Deres Prædiken bestaaer: thi der er ingen Anden, med hvem jeg saaledes kan stille Dem sammen, f. Ex. ikke Schleiermacher; men det er lettere at føle, at der er Forskjel, end at sige, hvilken den er. Det Klare, Plastiske, den dybe ethiske Grund, Henvendelsen s. 50 til Samvittigheden, det Tidsmæssige, — alt dette er fælles. Jeg har meent at kunne sammenligne Mynsters Taler med Basreliefs, hvor der er Plads for flere Figurer, og hvor det gjælder om den betydningsfulde Gruppering, og Deres med Statuer, som staae ene, men beskuelige fra alle Sider. Jeg veed ikke, om denne Lignelse træffer det, der menes; i alt Fald er det da kun een Side af Sagen. En anden maa vel forklares af, at De er kommen en Menneskealder senere. — —

Jeg har nu begyndt igjen at komme lidt i Luften, ikke i Kirke, hvorfor jeg skriver dette, medens andre Folk ere der. Men her hjemme har jeg kunnet synge Julepsalmer med mine Børn; thi jeg har den Glæde, at hele mit Hus kan synge og synger gjerne. Jeg kan ikke ønske Dem bedre, end at Julen maa have været ligesaa glædelig hos Dem som hos mig. At jeg har været syg, har jeg ondt ved at fatte, saa fredelig har denne Tid været; jeg maa endnu troe, at hvad der har foranlediget al den Forsigtighed, som jeg har været undergiven, har mere været en Antydning af en mulig Fare end nogen virkelig. I alt Fald er dette min første Sygdom i 27 Aar. — — —

Gud give Dem og Deres Huus og Deres Arbeide sin bedste Velsignelse i det Aar, som nu snart begynder. Tak for ethvert Venskabsbeviis i det gamle!

Deres O. Laub.